

موجود مجرد طوری است که کاری آن را از کاری باز نمی‌دارد

شماره پرسش: ۱۰۸۲۷

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۳/۹/۱۵ ۰۶:۰۰:۰۰

متن پرسش

سلام استاد: خیلی عذر می‌خواهم که این حقیر وقت شما را می‌گیرم. شما در معرفت نفس بیان می‌دارید که این «من» است که می‌شنود و یا می‌بیند و چشم و گوش وسیله هستند و در مثالهایی که عنوان می‌نمایید کلاس درس و یا خواب را مثال می‌زنید. در اینجا یک مساله برای من پیش آمده و اینکه بعضا خلاف مثال شما هم اتفاق می‌افتد. مثلا گاهی در حال رانندگی تمام حواسمان به جای دیگری می‌رود و به قول شما توجه «من» به جای دیگری جلب می‌شود و در این حال هم چند دقیقه ای رانندگی می‌کنیم و حتی موانع سر راه را هم رد می‌کنیم. حال اگر این «من» باشد که می‌بیند پس چگونه «تن» رانندگی کرده و تمام موانع و حتی پیچها را هم دیده و رد کرده است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: نفس ناطقه‌ی انسان موجود مجردی است و موجود مجرد وسعت‌اش بیش از پدیده‌های مادی است به همین جهت در حالت معمولی در عین آن‌که نفس شما قلب شما را تدبیر می‌کند، معده‌ی شما را نیز مدیریت می‌نماید به همین جهت گفته می‌شود موجود مجرد طوری است که کاری آن را از کاری باز نمی‌دارد. شما در هر حال و در حین رانندگی نفس ناطقه را در صحنه دارید. موفق باشید